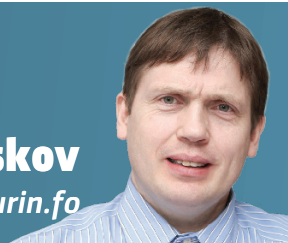

Hugskot og viðmerkingar – send sms til 225000

Oddagrein

Eirikur Lindenskov
eirikur@sosialurin.fo

SKÚLANÆMINGAR SUM TINGFÓLK

Í morgun klokkan 10 setti Jógván á Lakjuni, løgtingsformaður tað sjeýnda ungdómstingið, sum Løgtingið hevur bjóðað til.

Fyri áleið 30 árum síðani skipaðu politisku ungmannafeløgini saman við Føroya Ungdómsráð fyri ungdómstinginum, sum millum annað vórðu hildin á Háskúlanum og á Læraraskúlanum. Tá vildi Løgtingið ikki hýsa ungdómstinginum, sum tí varð hildið uttan náttúrliga sambandið við Løgtingið.

Men tíðin lærir, og tíðin hevur eisini lært Løgtingið, at tað er gott, at tey ungu sleppa at royna fólkaræðið í praksis – og tað er tað, sum skúlanæmingarnir gera, sum eru so

hepnir at sleppa at vera við til Ungdómstingið, sum verður hildið hesa vikuna.

At duga fólkaræði hevur stóran týdning. Sum sannførd í einari politiskari hugsjón, so berjist tú fyri tínum politisku áhugamálum. Men tað hevur alstjóran týdning, at tú dugir at skilja og virða tíni mótstøðufólk. Tað vita øll, sum hava fingist við politikk. Og flestu teirra duga leikin.

Tað verður jú ongantíð soleiðis, at bara ein politisk hugsjón ræður í landinum – og tað er heldur ikki eitt mál hjá politikarum, at útrudda aðrar politiskar hugsjónir. Men politikkurur snýr seg um at vilja broytingar og at sannføra fólk um tey sjónarmið,

sum tú heldur vera tey røttu.

Heimurin hevur so mangan sæð, hvussu fólkaræðið hevur liðið undir ódemokratiskum stjórnnum, sum tó á demokratiskan hátt eru komnar til valdið. Ógvusligasta dømið man vera, tá týskarar valdu nazistarnar til valdið í 1933.

Men fólkaræðið hevur so mangan og so manga staðni verið undir trýsti síðani seinna heimsbardag. Vit mugu ikki halda, at vit eru guds einglar fyri tað, um vit óttast ræðuleikarnar.

Vit sóðu, hvussu skilið var á Balkan í nítíárunum. Eitt land mitt í Evropa syndraðist, og ræðuleikar átøkir teimum hjá nazistunum undir krígunum fóru fram, uttan at

heimssamfelagið steðgaði tí alt fyri eitt. Slíkt átti ikki at hent, men tað hendi. Vit vita eisini øll, at nógv lond í heiminum als ikki hava fólkaræði. Vit kunnu bara nevna Kina, har

fjórði hvør í heiminum býr. Hetta stóra og sterka landið hevur als einki fólkaræði.

Men av tí at landið er so sterkt, so ger demokratiski heimurin ikki so nógv burtur úr tí. Viðhvørt er tað so, at vit hava ikki ráð at virða fólkaræðið. Tað kann kosta okkum, eisini okkum í Føroyum, pengar, um vit gera tað.

Kanska ungdómurin fer at duga betur at virða og virka í einum opnum fólkaræði.

» **Kanska ungdómurin fer at duga betur at virða fólkaræðið**

Berlina Hentze til áminningar

Fødd 30. august 1931 – deyð 29. januar 2020

Ein heilsan í takksemi fyri nógvur góðar og gevandi lótur í meira enn hálvari öld í einum góðum grannalagi.

Góða Berlina
Tú kærleiksfulla kvinna
So varliga vis
So dæmli og góð

Vit minnst gøturnar og lóturnar við látri og barnagráti. Vit minnst óteljandi grannastevnur, har felagsmál vóru avgreidd, og ikki

minst veitslurnar á garðinum, tá ið vit ung og røsk dansaðu inn í náttina. Somuleiðis minnst vit óteljandi túrar út í føroysku náttúruna.

Vit minnst tey ungu vaksa upp her á garðinum. Síðani fráferð til útbúgvingar uttanlands og heimkomu aftur á klettarnar. Fimmti ár er lang samvera við góðum grannum.

Vit minnst eisini tær

tungu lóturnar, tá ið vit í felag søgdu teimum, sum undan fóru, seinasta farvæl.

Við sakni í sinni syrgja vit teg góða Berlina.

Við vón um styrk til børn, verbørn, barnabørn og okkum øll lýsa vit frið yvir minnið um Berlinu.

Hamarsgøta, á
Kyndilsmessu 2020

Grannar í Hamarsgøtu

» **Fyrsti føroyski heimsmeistarin**

ÍTRÓTTUR SÍÐA 15

» **Tað næsta hiti í vallirnar**

ÍTRÓTTUR SÍÐA 18-19

Rasmus Klipp farin

Rasmus Rasmussen og Rasmus Effersøe á Vaglinum í Havn. Rasmus andaðist í gjár 75 ára gamal

Í gjár bórur deyðsboðini av Rasmusi Rasmussen, listamanni og tónleikara. Hann andaðist 75 ára gamal.

Rasmus Rasmussen var sonur Rigmor Restorff Rasmussen og Ólav Rasmussen hjá Rasmusi á Háskúlanum, sum Rasmus eisini var uppkallaður eftir. Systrarnar vóru Durita og Marianna.

Rasmus var kend havnarmynd. Ein rættur havnarmaður, kunnu vit siga, og hann var ongantíð keðiligur at prátta við. Hann var skjótur við replikkunum, og stóð ongantíð fastur. Tú kundi ikki hitta Rasmus uttan at flenna.

Hann var óførur tónleikari og myndlistamaður. Serliga

kendur er hann fyri klippini, hann gjørdi – og fekk harvið kelinavnið Rasmus Klipp.

Sonur Ólavur skrivar so fitt um pápan á Facebook: »Eg egni meg ikki til at vera deyður«, plagdi babba at taka til. Hann helt í heila tikið lítið um deyðan, tí »deyðin varar so forb****ð leingi. Tað havi eg slett ikki tíð til.«

Men at vit øll skula her frá ein dag, var hann fullvitandi um: »Tá man er komin í mín aldur, liggja fleiri kammirátar úti í kirkjugarðinum, enn eg havi inni í býnum. Tað er jú prísurin man betalir fyri at koma upp í árin.«

Rasmus átti børnini Ólav, Maibritt og Torkil.